

60. சிவலோக சுந்தரமாலை

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

பரிதிமதி சேயரிபொன் பளிங்குசனி பாம்புகளும்
விரிதலைநாள் வேளைகளு மிகையடுநின் னடியவர்கட்
குரியநலம் புரியுமன்றி யொருபோழ்தும் படர்புரியா
தெரியலருந் தொண்டிழைப்பார் சிவலோக சுந்தரனே.

பரிதிமதி சேய் அரி பொன் பளிங்கு சனி பாம்புகளும்
விரிதலை நாள் வேளைகளும் மிகையடு நின் அடியவர்கட்கு
உரிய நலம் புரியும்அன்றி ஒருபோதும் படர்புரியா
தெரியலரும் தொண்டுஇழைப்பார் சிவலோக சுந்தரனே.

10. கண்ணிழல் = கண்ணொளி

1. தெரியலர் = அறிவிலார் சுந்தரன் = அழகன் = முருகன். முருகு = அழகு.

சிவலோக சுந்தரனே! ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது என்னும் நவகோள்களும், ஒளியுடைய நாளில் உள்ள பலவகையான காலங்களும், (இராகு, எமகண்டம், குளிகை போன்றவை) பிறவி என்னும் பெரிய துன்பத்தை ஒழிக்கும் உன் அடியார்களுக்குத் தேவையான நன்மைகளைச் செய்யுமன்றி, ஒருபோதும் துன்பத்தைச் செய்யமாட்டா. அறிவிலார் தாம் கோள்களினாலும் நாட்களில் வரும் கெட்ட காலங்களினாலும் தமக்குத் துன்பம் வாராதிருக்கப் பரிகாரம் செய்வார்கள். நாளும், கோளும் நல்லவர்களை என் செய்யும்? 1

**பத்தருக்கும் யோகிகட்கும் பரமசிவ ஞானிகட்கும்
மித்தையிலா மெய்யருளாம் வெறுக்கையளித் தாளிறைநீ
பித்தனெனை யாளாமே பீடையில்வைப் பாயோவென்
சித்தவினை வைக்கவருஞ் சிவலோக சுந்தரனே.**

பத்தருக்கும் யோகிகட்கும் பரமசிவ ஞானிகட்கும்
மித்தை இலா மெய்யருளாம் வெறுக்கை அளித்துஆள் இறைநீ
பித்தன் எனை ஆளாமே பீடையில் வைப்பாயோ என்
சித்த வினை வைக்கவரும் சிவலோக சுந்தரனே.

என் உள்ளத்தின் செயலைக் கவரும் சிவலோக சுந்தரனே! பக்தர்களுக்கும், யோகிகளுக்கும் மேலான சிவஞானிகட்கும், பொய் இல்லாத மெய் அருளாகிய செல்வத்தை அளித்து ஆட்கொள்ளும் இறைவன் நீ. பைத்தியமான அடியேனை ஆட்கொள்ளாமல் சிறுமையில் வைப்பாயோ? 2

**எத்தனையோ தெய்வவகை யெத்தனையோ செய்கருமம்
எத்தனையோ தொடர்மார்க்க மிப்புவிபி லேயுளநீ
அத்தனையும் வேண்டாமே யருணெறிகா முறவிழைத்த
சித்திரத்தை நான்மறவேன் சிவலோக சுந்தரனே.**

எத்தனையோ தெய்வவகை எத்தனையோ செய்கருமம்
எத்தனையோ தொடர்மார்க்கம் இப்புவிபிலே உளநீ
அத்தனையும் வேண்டாமே அருள்நெறி காமுற இழைத்த
சித்திரத்தை நான் மறவேன் சிவலோக சுந்தரனே.

சிவலோக சுந்தரனே! எத்தனையோ வகைத் தெய்வங்களும், எத்தனையோ வகையாகச் செய்யப்படுகின்ற வினைகளும்,

எத்தனையோ வகையான சமயங்களும் இவ்வுலகில் உள்ளன. என்னை அத்தனையிலும் விருப்பம் கொள்ளச் செய்யாமல், உன் அருளையே நாடும் வழியில் செல்லுமாறு செய்தனை. அந்த அழகிய கருணையை நான் என்றும் மறக்கமாட்டேன். 3

**கல்லிரும்பு களில்வலிய கடுவயிர மாமனதை
நல்லருளை நாடவெனா நசுக்கிவிட்ட கருணையினால்
எல்லிரவு மிருவிழியு நீரரும்ப வுளபேயேன்
செல்லுமள வுனைமறவேன் சிவலோக சுந்தரனே.**

கல் இரும்புகளில் வலிய கடுவயிரமாம் மனதை
நல்லருளை நாடனா நசுக்கி விட்ட கருணையினால்
எல் இரவும் இருவிழியும் நீர் அரும்ப உள பேயேன்
செல்லும் அளவு உனை மறவேன் சிவலோக சுந்தரனே.

சிவலோக சுந்தரனே! கல், இரும்பு ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் வலிமையும் கடினமுமான வைரம் ஆன என் மனத்தை, நன்மை தரும் திருவருளை விரும்பும்படி அடக்கிவிட்ட உன் கருணையினால், பகலும் இரவும் என் இரண்டு கண்களும் நீரைப் பொழிய உள்ள பேய் போன்ற இழிந்தவனாகிய நான், இறக்கும் காலம் வரை உன்னை மறக்க மாட்டேன். 4

**தீயமனம் வாக்குடம்பிற் செய்தமறத் தான்மலமுண்
நாயினுங்கே டாயவெனை நண்ணிவந்த பெருங்கருணைத்
தாயமதை நான்மறக்கத் தகுங்கொல்லோ தாசர்பவம்
தீயவரு ளெரிமூட்டுஞ் சிவலோக சுந்தரனே.**

தீய மனம் வாக்கு உடம்பில் செய்த மறத்தால் மலம் உண்
நாயினும் கேடாய எனை நண்ணி வந்த பெருங்கருணைத்
தாயம் அதை நான் மறக்கத் தகும் கொல்லோ தாசர் பவம்
தீய அருள்எரி மூட்டும் சிவலோக சுந்தரனே.

அடியார்தம் பாவங்கள் ஒழிய, அருள் எனும் தீயை மூட்டுகின்ற சிவலோக சுந்தரனே! மனம் மொழி மெய் ஆகிய மூன்றாலும் செய்த தீமையான பாவத்தால், அருவருப்பான மலத்தையே உண்ணும் இழிந்த நாய்க்கும் கேடான என்னை நெருங்கி வந்த பெருங்கருணை உபகாரத்தை நான் மறக்கத்தான் தகுமோ? 5

பெண்பிள்ளை யாசையெனும் பேய்பிடித்திங் காட்டாது
துண்டுசெய வென்றெனுளே தோன்றியகோ ராத்திரமும்
தொண்டரறை யுன்பெருமை சொல்லவைத்த வுனைமறவேன்
திண்டறுகண் ணாளாநற் சிவலோக சுந்தரனே.

பெண்டு பிள்ளை ஆசை எனும் பேய் பிடித்து இங்கு ஆட்டாது
துண்டு செய என்றன்உளே தோன்றி அகோராத்திரமும்
தொண்டர் அறை உன்பெருமை சொல்ல வைத்த உனை மறவேன்
திண்டறு கண்ணாளா நல் சிவலோக சுந்தரனே.

உறுதியான பாவநாசம் என்னும் சங்கார கிருத்தியனே!
சிவலோக சுந்தரனே! மனைவி, மக்கள், ஆசை என்கின்ற பேய்கள்
பிடித்து இவ்வுலகில் ஆட்டி வைக்காமல் என்னை இவ்வாசைகளில்
இருந்து பிரிக்க, என் அகத்தில் எழுந்தருளிப் பகல் இரவாகத்
தொண்டர்கள் புகழ்ந்துரைக்கும் உன் பெருமையைச் சொல்ல
வைத்த உன்னை நான் மறக்கமாட்டேன். 6

மின்னனைய விந்நேமி வேட்கையெனும் பொய்வாழ்வை
உன்னியுனை யுன்னாதிங் கூழிழந்த நான்வாழ்வான்
உன்னியிது நாளிழுக்க வற்றதய வினைமறவேன்
தென்னிலங்கு தேசுடையாய் சிவலோக சுந்தரனே.

மின்அனைய இந்நேமி வேட்கை எனும் பொய் வாழ்வை
உன்னி உனை உன்னாது இங்கு ஊழ்இழந்த நான் வாழ்வான்
உன்னி இதுநாள் இழுக்க உற்ற தயவினை மறவேன்
தென் இலங்கு தேசுடையாய் சிவலோக சுந்தரனே.

அழகு விளங்கும் ஒளி உடையவனே! சிவலோக சுந்தரனே!
மின்னலைப் போன்று தோன்றி மறையும் இவ்வுலக ஆசை
எனப்படும் பொய்யான வாழ்வை நினைத்து உன்னை நினைக்காமல்,
இங்கு நல்ல விதியை இழந்த நான் வாழும் பொருட்டுத் திருவுளம்
கொண்டு, இந்நாளில் உன் பக்கம் என்னை இழுத்ததற்குக் கொண்ட
அன்பினை நான் மறக்கமாட்டேன். 7

6. தறுகண்ணாளா = (பாவநாசமென்னுஞ்) சங்கார கிருத்திய முடையானே. தறுகண் =
கடுக்கக்கொல்லுதல், இப்பொருளிலே “தறுகட்டூட்கை” எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையில்
வருதலுமோர்க்.

சக்குவிய நாசிசெவி தாலுவெனும் பாவிகளுக்
கெக்காலு முறியாய வென்னைவிடு வித்தாண்ட
பக்கமதை நான்விலகப் பார்ப்பேனோ கண்பாராய்
சிக்கமறு செல்வமலி சிவலோக சுந்தரனே.

சக்கு வியம் நாசி செவி தாலு எனும் பாவிகளுக்கு
எக்காலும் உறி ஆய என்னை விடுவித்து ஆண்ட
பக்கம் அதை நான் விலகப் பார்ப்பேனோ கண்பாராய்
சிக்கம் அறு செல்வம் மலி சிவலோக சுந்தரனே.

உணர்வுகளைத் தாக்கும் உறியை அறுக்கும் அருட்செல்வம்
மிகுந்த சிவலோக சுந்தரனே! மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
என்னும் ஐம்பொறிகள் என்னும் பாவி, எக்காலத்தும் இருப்பதற்கு
தூக்காகப் பயன்பட்ட என்னை விடுதலை செய்து அடிமை
கொண்ட அன்பினை நான் விலகிச் செல்லப் பார்ப்பேனோ?
திருக்கண்ணோக்கம் செய்தருள்வாயாக! 8

எண்ணரிய வேகடைநா யேனையொரு பொருட்படுத்தா
நண்ணிவரு மன்புருவெஞ் ஞான்றுநிலை யாகவுள்ள
புண்ணியனே யுனைமறக்கப் புந்தியினி யொருப்படுமோ
திண்ணியக ணங்கடொழுஞ் சிவலோக சுந்தரனே.

எண்ணரிய ஏகஉடை நாயேனை ஒரு பொருட்படுத்தா
நண்ணிவரும் அன்புஉரு எஞ்ஞான்றும் நிலையாக உள்ள
புண்ணியனே உனைமறக்கப் புந்தி இனி ஒருப்படுமோ
திண்ணிய கணங்கள் தொழும் சிவலோக சுந்தரனே.

திண்மையான கணங்கள் வணங்கும் சிவலோக சுந்தரனே!
எண்ணுதற்கு அரிய குற்றமுடைய நாய் போன்ற அற்பனாகிய
என்னை ஒன்றும் செய்யமாட்டா; என்னை நெருங்கி வரும் அன்பு
உருவம் எக்காலத்தும் நிலையாக உள்ள புண்ணிய மூர்த்தியே!
உன்னை மறப்பதற்கு என் புத்தி இனி ஒத்துக் கொள்ளுமோ?
கொள்ளாது. 9

பொருவிறந்த வறிஞருரைப் போதகமெத் துணையுமின்றி
மருளிருந்த விருதயமே மலியநின்ற நான்வாழ்வான்
பெருகுமன்பை யன்மீது பெருக்கிவைத்த வுனைமறவேன்
திருவிருந்த வெழினிலவுஞ் சிவலோக சுந்தரனே.

பொருவு இறந்த அறிஞர் உரைப் போதகம் எத்துணையும் இன்றி
மருள் இருந்த இருதயமே மலியநின்ற நான் வாழ்வான்
பெருகும் அன்பை உன்மீது பெருக்கி வைத்த உனை மறவேன்
திரு இருந்த எழில்நிலவும் சிவலோக சுந்தரனே.

தெய்வத்தன்மை நிலைபெற்ற அழகு விளங்கும் சிவலோக
சுந்தரனே! ஒப்புமையில்லாத அறிஞர் உரையான ஞானம் எந்த
அளவும் இல்லாமல், அறியாமை இருந்த இருதயமே மிகுந்திருக்க
இருந்த நான் வாழும் பொருட்டுப் பெருகும் அன்பை உன்மீது
பெருகும்படி வைத்த இறைவனாகிய உன்னை நான் மறக்க
மாட்டேன். 10

விண்டுவிதி சதக்கிருது விபுதரிருந் தவமுளரும்
கண்டுகணிக் கற்கரிய கதழ்வுகெழு நீயெனையும்
தொண்டுகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேனோ தொன்மையினில்
தெண்டனிடு வார்பரவுஞ் சிவலோக சுந்தரனே.

விண்டு விதி சதக்கிருது விபுதர் இரும் தவம் உளரும்
கண்டு கணிக்கற்கு அரிய கதழ்வுகெழு நீ எனையும்
தொண்டு கொளற்கு என்ன தவம் செய்தேனோ தொன்மையினில்
தெண்டன் இடுவார் பரவும் சிவலோக சுந்தரனே.

வணங்குவார் துதிக்கும் சிவலோக சுந்தரனே! திருமால்,
பிரமன், இந்திரன், வானோர், பெரும் தவத்தோர் கண்டு அளவிடற்கு
அரிய பெருமை உடைய நீ, எளியேனாகிய என்னையும்
தொண்டன் ஆக்கியமைக்கு நான் முற்பிறப்பில் என்ன தவம்
செய்தேனோ? 11

நாளவனீ நாளனைத்து நமனுடைய நாளெனவே
நீளுளத்தி னினையாது நிலையழிந்து மதிமருண்டு
மாளுமனக் குருடரதர்க் கெனையயலாய் வைத்துளபுத்
தேளெனுமுன் னடிமறவேன் சிவலோக சுந்தரனே.

நாள்அவன்நீ நாள் அனைத்தும் நமன்உடைய நாள் எனவே
நீள்உளத்தில் நினையாத நிலை அழிந்து மதிமருண்டு
மாளும் மனக் குருடர் அதர்க்கு எனை அயலாய் வைத்துளபுத்
தேள் எனும் உன் அடிமறவேன் சிவலோக சுந்தரனே.

சிவலோக சுந்தரனே! காலமாக இருப்பவன் நீ; நாள்
அனைத்தும் இயமனுடைய நாள் என்று பெரிய மனத்தில்
நினைக்காமல், தன் நிலை கெட்டு அறிவு மயங்கி, மரணம் அடையும்
மனமுடைய அறியாமைக் குருடர் வழிக்கு என்னை அன்னியமாக
வைத்துக் காத்தருளிய கடவுளான உன் திருவடியை என்றும்
மறவேன். 12

மன்னுலகி லொருபோது மறந்துவிடி னப்போது
பின்னரெய்தா தென்றோர்ந்த பின்னுமடி யேனுன்னை
என்னவிதம் பொச்சாந்திங் கிருக்கமனந் துணிவனந்தோ
தென்னவிரு மெம்மானே சிவலோக சுந்தரனே.

மன்உலகில் ஒருபோது மறந்துவிடின் அப்போது
பின்னர் எய்தாது என்று ஓர்ந்த பின்னும் அடியேன் உன்னை
என்னவிதம் பொச்சாந்து இங்கு இருக்க மனம் துணிவன் அந்தோ
தென் அவிரும் எம்மானே சிவலோக சுந்தரனே.

அழகு விளங்கும் கடவுளே! சிவலோக சுந்தரனே!
நிலைபெற்ற இவ்வுலகில் ஒருபொழுது மறந்துவிட்டால், மீண்டும்
பிறகு எக்காலத்தும் வராது என்று அப்பொழுது அறிந்த பின்பும்
அடியேன் உன்னை எந்தவகையில் மறந்துவிட்டு, ஐயகோ!
இங்கு வாழ மனம் துணிவேன்? 13

இருக்குநிலை நிற்குநிலை யிருகுவளை துஞ்சநிலை
மிருத்திகைமே னடக்குநிலை விழிசெவிவாய் வினைகொணிலை
நிரப்பிலுண வுண்ணுநிலை நினைநினையச் செய்துளவுன்
திருக்கருணைக் கென்மாறு சிவலோக சுந்தரனே.

இருக்கும்நிலை நிற்கும்நிலை இருகுவளை துஞ்சநிலை
மிருத்திகைமேல் நடக்குநிலை விழிசெவிவாய் வினைகொள்நிலை
நிரப்பில் உணவு உண்ணுநிலை நினை நினையச் செய்துஉள உன்
திருக்கருணைக்கு என்மாறு சிவலோக சுந்தரனே.

சிவலோக சுந்தரனே! அமர்ந்திருக்கும் நிலையிலும், நின்று கொண்டிருக்கும் நிலையிலும், இரு கண்களை மூடித் தூங்கும் நிலையிலும், மண்மேல் நடக்கும் நிலையிலும், கண், காது, வாய் ஆகியவை பார்த்தல், கேட்டல், பேசுதல் அல்லது உண்ணுதல் என்னும் செயல்களைச் செய்யும் நிலையிலும், பசியால் வாடி உணவு உண்ணும் நிலையிலும் உன்னை மறவாது நினைக்கச் செய்துள்ள உன் அழகிய கருணைக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்வேன்?

14

**மெய்வாழ்வு வேண்டாமல் வினைகுழுமு மிப்புடவிப்
பொய்வாழ்வுக் காசைசெயும் போக்கினுழை யாதொருநீ
கைம்மாயஞ் செய்ததற்குங் கைம்மாறிங் கொன்றுளதோ
தெய்வமெலா நனிதுதிக்குஞ் சிவலோக சுந்தரனே.**

மெய்வாழ்வு வேண்டாமல் வினை குழுமம் இப்புடவிப்
பொய்வாழ்வுக்கு ஆசை செய்யும் போக்கில் நுழையாது ஒருநீ
கைம்மாயம் செய்ததற்கும் கைம்மாறு இங்கு ஒன்று உளதோ
தெய்வம் எலாம் நனி துதிக்கும் சிவலோக சுந்தரனே.

எல்லாத் தெய்வங்களும் தமக்குத் தலைமைத் தெய்வம் எனக் கருதி நன்றாகத் துதிக்கும் சிவலோக சுந்தரனே! முத்தி எனும் அழியாத வாழ்வை விரும்பாமல், வினைகள் திரண்டு வரும் இவ்வுலகில் பொய்யான வாழ்வுக்கு ஆசைப்படும் வழியில் செல்லாமல், ஒப்பற்ற நீ சிறிய மாயத்தைச் செய்ததற்கும் இங்குக் கைம்மாறு ஒன்று உண்டோ? இல்லை என்க.

15

**ஏட்டெழுத்தை யியன்மொழியாச் சேர்க்கவறி யாவெளியேன்
பாட்டிலுனைப் பழிச்சவொரு பாக்கியமும் பெற்றதன்றி
வீட்டைநினைந் தினிதுய்ய வியனுணர்வு முற்றேனுள்
சேட்டவரு ஞரிமையினாற் சிவலோக சுந்தரனே.**

ஏட்டு எழுத்தை இயல்மொழியாச் சேர்க்க அறியா எளியேன்
பாட்டில் உனைப் பழிச்ச ஒரு பாக்கியமும் பெற்றது அன்றி
வீட்டை நினைந்து இனிது உய்ய வியன் உணர்வும் உற்றேன் உன்
சேட்ட அருள் உரிமையினால் சிவலோக சுந்தரனே.

உன்னுடைய மேன்மையான அருள் உரிமையினால் சிவலோக சுந்தரனே! ஏட்டில் உள்ள எழுத்துக்களைத் தக்கபடி ஒன்று சேர்த்து

இயற்சொல்லாக ஆக்க அறியாத அறிவில்லாத அற்பனாகிய நான், பாட்டுக்களினால் உன்னைத் துதிக்க ஒப்பில்லாத ஒரு பாக்கியத்தைப் பெற்றேன்; அன்றியும், வீடுபேற்றை நினைத்து நன்கு பிழைக்கவும் பெரிய ஞானத்தையும் பெற்றேன். 16

பதகரின நாடாது பலகதைகள் பேசாது
சததமுனைப் புகழுவந்த தன்மையினைக் கைவிடுமோ
மதலைவ முழுகலா மகிபடைத்த கம்மியனே
சிதலைதவிர்த் தெனையாளுஞ் சிவலோக சுந்தரனே.

பதகர் இனம் நாடாது பலகதைகள் பேசாது
சததம் உனைப் புகழுவந்த தன்மை இனைக் கைவிடுமோ
மதலை தவழ் ஆழ்கலா மகி படைத்த கம்மியனே
சிதலை தவிர்த்து எனை ஆளும் சிவலோக சுந்தரனே.

மரக்கலம் மிதந்து செல்லும் கடலின் சுழற்சியுடைய அறிவினை எனக்குப் படைத்துள்ள கம்மாளனே! என் பிணியை நீக்கி என்னை ஆளுகின்ற சிவலோக சுந்தரனே! கீழ்மக்கள் இனத்தைச் சேராது, பல வீண் கதைகள் பேசாமல் எப்போதும் உன்னைப் புகழுவந்த என் குணம் இனிவிட்டு விடுமோ? கூறுவாய். 17

குத்திரமு மழுக்காறுங் குழுமுமிந்தக் கலிநாளிற்
பித்தனெனை யாளவந்த பெம்மானே யெம்மானே
நித்தலுநா னுனைமறவே னீநானென் றேயுளவோர்
சித்திரத்தைக் காட்டியருள் சிவலோக சுந்தரனே.

குத்திரமும் அழுக்காறும் குழுமும் இந்தக் கலிநாளில்
பித்தன் எனை ஆளவந்த பெம்மானே எம்மானே
நித்தலும் நான் உனை மறவேன் நீநான் என்றே உளஓர்
சித்திரத்தைக் காட்டி அருள் சிவலோக சுந்தரனே.

சிவலோக சுந்தரனே! பொய்யும் பொறாமையும் கூடும் இந்தக் கலிகாலத்தில், பைத்தியமான என்னை ஆட்கொள்ள வந்த எம் கடவுளே! எம் இறைவனே! தினமும் உன்னை நான் மறக்க மாட்டேன்; நீ வேறு நான் வேறு அல்ல என்ற ஒரு வடிவத்தை எனக்குக் காட்டியருள்வாயாக. 18

கற்றதையும் கேட்டதையும் காடுகொண்டு போகாதன்
பற்றுநினைச் சந்ததமு முன்னவந்த வாக்கநலம்
பெற்றதுபோ லடியுறைவும் பெறச்சிறிது பார்த்தருடி
செற்றமிலாச் சிவக்கொழுந்தே சிவலோக சுந்தரனே.

கற்றதையும் கேட்டதையும் காடு கொண்டு போகாத அன்பு
உற்று நினைச் சந்ததமும் உன்ன வந்த ஆக்க நலம்
பெற்றதுபோல் அடிஉறைவும் பெறச்சிறிது பார்த்து அருள்தி
செற்றம் இலாச் சிவக்கொழுந்தே சிவலோக சுந்தரனே.

என்றும் அழிவில்லாத சிவக்கொழுந்தே! சிவலோக சுந்தரனே!
கற்றதனால் உண்டான அறிவையும், கேட்டதனால் உண்டான
அறிவையும், வீணாகச் சுகாட்டிற்குக் கொண்டு போகாமல், கல்வி
கேள்விகளால் அறிந்து கொண்ட இறைவனுக்கு அன்பு செய்ய
வேண்டும் என உணர்ந்து, உனக்கு அன்பு செய்து எப்போதும்
உன்னை நினைத்தற்குரிய நன்மையை நான் பெற்றதுபோல், உன்
திருவடியிற் கலந்து வாழும் வாழ்வு பெறச் சிறிதளவேனும்
கடைக்கண் பார்த்து அருள்வாயாக. 19

பத்தினெறி படர்ந்தேறார் பயம்பயமென் றேமடிவார்
சித்தியுளோர் தெளிவேறிச் செயஞ்செயமென் றேசேர்வார்
கத்தியனு தினங்கரைந்து கருதுமெனைக் கண்பாராய்
சித்தமிசை குடிகொண்ட சிவலோக சுந்தரனே.

பத்தினெறி படர்ந்து ஏறார் பயம் பயம் என்றே மடிவார்
சித்தி உளோர் தெளிவு ஏறிச் செயம் செயம் என்றே சேர்வார்
கத்தி அனுதினம் கரைந்து கருதும் எனைக் கண் பாராய்
சித்தமிசை குடிகொண்ட சிவலோக சுந்தரனே.

என் மனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவலோக சுந்தரனே! பத்தி
மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து உயர்நிலை அடையாதார், மரணம்
வரப்போகின்றதே என்று பயந்து பயந்து சாவார்கள்; பக்தியுடன்
இறைவனை மனத்தில் தியானிப்போர், ஞானம் பெற்று உயர்ந்து
வெற்றி வெற்றி என்று கூறி இறைவன் திருவடியைச் சேர்வார்;
(இயமன் உலகு செல்லமாட்டார்) அனுதினம் உன்னை நினைத்து
இன்னும் அடைய முடியவில்லையே என்னும் வருத்தம் மேலிடக்

கத்தியும் மனம் உருகியும் வாடும் என்னைச் சற்று உன்
கடைக்கண்ணால் பார்த்தருள்வாயாக. 20

**அறியறிவுக் கறிவாகி யதற்குமுதற் பொருளாகி
அறியறிவுக் கெட்டாவோ ரரங்கமமர் சோதியுனைக்
குறுகுசமா தியிலெனைநீ கொண்டணைப்ப துன்பரமே
சிறியேனைத் தேடிவந்த சிவலோக சுந்தரனே.**

அறி அறிவுக்கு அறிவாகி அதற்கு முதற்பொருளாகி
அறி அறிவுக்கு எட்டா ஓர் அரங்கம் அமர் சோதி உனைக்
குறுகு சமாதியில் எனைநீ கொண்டு அணைப்பது உன்பரமே
சிறியேனைத் தேடி வந்த சிவலோக சுந்தரனே.

சிறியவனாகிய என்னைத் தேடிவந்த சிவலோக சுந்தரனே!
அறியக்கூடிய ஆன்மாவின் அறிவுக்கு அறிவாக விளங்கி, அதற்குத்
தலைப் பொருளாகி (பதி) அறியும் அந்த ஆன்ம அறிவுக்கும்
எட்டாத ஓர் சிதாசாமாகிய அரங்கத்தில் எழுந்தருளும்
சோதியே! உன்னை நெருங்குவதற்குரிய சமாதியில் என்னை
நீ நிலைபெறச் செய்து, உன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வது
உன் பக்கமே உள்ளதாகும். 21

**மாறாத யாற்றுவெள்ளம் போலெனது மனதைநறும்
பேறேறு நினதடியிற் பெருக்கிவிளை பேரின்பம்
வீறேறு நுகராதிங் குய்வேனோ மெய்யறிவின்
சேறேறு மனதரவாஞ் சிவலோக சுந்தரனே.**

மாறாத யாற்று வெள்ளம் போல் எனது மனதை நறும்
பேறேறு நினது அடியில் பெருக்கி விளை பேரின்பம்
வீறேறு நுகராது இங்கு உய்வேனோ மெய்யறிவின்
சேறேறு மன தரவாம் சிவலோக சுந்தரனே.

மெய்ஞ்ஞானத்தின் இன்பம் தங்கும் மனத்தின் தலைவனான
சிவலோக சுந்தரனே! மாறுபடாமல் ஜீவநதியாக ஓடிக்
கொண்டிருக்கும் ஆற்றுவெள்ளம் போல் எனது மனத்தை
நன்மை பொருந்தும் உன் திருவடியில் வளரச் செய்து விளையும்
பேரின்பம் ஆகிய பெருமை மிக அனுபவிக்காது இங்கு
பிழைப்பேனோ? 22

நன்னயஞ்சால் பழநிநக நாடிநின்ற வெனைத்தகைந்து
சொன்னவண மேவிளிக்கத் தொழும்புடையேன் காண்வருநாள்
இன்னதென வறியேனே யெளியேனின் களைகண்ணே
தென்னடியார் திருமுதலே சிவலோக சுந்தரனே.

நன்னயம் சால் பழநிநக நாடிநின்ற எனைத் தகைந்து
சொன்ன வணமே விளிக்கத் தொழும்புடையேன் காண்வருநாள்
இன்னது என அறியேனே எளியேனின் களைகண்ணே
தென் அடியார் திருமுதலே சிவலோக சுந்தரனே.

எளியேனின் ஆதரவாக உள்ளவனே! அழகிய அடியாருடைய
தெய்வ முதற்பொருளே! சிவலோக சுந்தரனே! நன்மை மிகுந்த
திருப்பழநி மலையை விரும்பிச் சென்றடைய நின்ற என்னைத்
தடுத்து “உன்னை இன்ன நாளில் வருக என்று அழைப்பேன்;
அப்போது நீ வரலாம், அதுவரை நீ வரக்கூடாது” என்று
சொன்ன வாக்கின்படி, நீ அழைக்க உனக்கு அடிமையான நான்
உன்னைக் காணவருநாள் இன்ன நாள் என்று இதுவரையிலும்
நான் அறியேனே. 23

நாறுமிந்தப் புலையாக்கை நலியாதிங் கொருவேளைச்
சோறருந்து தொல்லையுமே தொலைந்துதிரு வருளானே
ஊறடங்கி யுய்யமுடை யுடன்மென்மை யாவதெந்நாள்
தேறுநரைப் புரந்தருளுஞ் சிவலோக சுந்தரனே.

நாறும் இந்தப் புலை யாக்கை நலியாது இங்கு ஒரு வேளைச்
சோறு அருந்து தொல்லையுமே தொலைந்து திருஅருளானே
ஊறு அடங்கி உய்ய முடைஉடல் மென்மை ஆவது எந்நாள்
தேறுநரைப் புரந்து அருளும் சிவலோக சுந்தரனே.

தெளிந்த அறிவுடையோரைக் காத்தருளும் சிவலோக
சுந்தரனே! தூர்நாற்றம் வீசும் இந்த மாமிசத்தால் ஆகிய உடம்பு
மெலியாது இங்கு ஒருவேளைச் சோறு உண்ணும் தொல்லையும்
தொலைந்து திருவருளால் துன்பம் ஒழிந்து பிழைக்க மாமிச உடம்பு
மென்மை ஆவது எந்த நாளில்? 24

காணுமறி வாயவெற்குக் காட்டுமறி வாயுளந்
காணவெனக் காட்டாயேற் காண்டகைமை யுண்டாமோ
பேணுமரு ணல்கியெனைப் பிரிவினிலை வைத்தருடி
சீணமிலாப் பெருந்தகையே சிவலோக சுந்தரனே.

காணும் அறிவு ஆய எற்குக் காட்டும் அறிவாய் உளந்
காண எனக் காட்டாயேல் காண்தகைமை உண்டாமோ
பேணும் அருள் நல்கி எனைப் பிரிவு இல்நிலை வைத்து அருள்த்
சீணம் இலாப் பெருந்தகையே சிவலோக சுந்தரனே.

அழிவில்லாப் பெருந்தகையே! சிவலோக சுந்தரனே!
பொருள்களைக் காணக்கூடிய அறிவுள்ள எனக்கு, எப்பொருளையும்
காட்டுகின்ற அறிவாய் அமைந்துள்ள நீ உன்னைக் காணும்படி
காட்டாயானால், எனக்குக் காணும் பெருமை உண்டாகுமோ?
என்னைக் காத்தருளும் அருளை அளித்து உன்னைப் பிரியாத
நிலையில் வைத்தருள்வாயாக. 25

உயிருடம்பை நியதிசெய்தவ் வுயிருளாயி ராயிருக்கும்
வியன்பொருளா முன்னையிவன் மேவியென்று நிராமயமாச்
சுயம்பிரம சேதனமாச் சுகர்போலப் பூரணமாச்
செயிரின்றி நிலவவருள் சிவலோக சுந்தரனே.

உயிர் உடம்பை நியதி செய்து அவ்உயிருள் உயிராய் இருக்கும்
வியன் பொருள்ஆம் உன்னை இவன் மேவி என்றும் நிராமயமாச்
சுயம்பிரம சேதனமாச் சுகர்போலப் பூரணமாச்
செயிர் இன்றி நிலவ அருள் சிவலோக சுந்தரனே.

சிவலோக சுந்தரனே! வினைப்படி உயிரையும் உடம்பையும்
சேர்த்து, அந்த உயிருக்குள் உயிராய் இருக்கும் பெரிய பொருளாகும்
உன்னை அடியேன் பொருந்தி, என்றும் பிறவி நோயின்றியும்
சுயம்பிரம ஞானமான சுக முனிவரைப் போலப் பூரணமாகக் குறைவு
இன்றி இருக்க அருள் புரிவாயாக. 26

தந்தைகத னேயென்ற தருணமவ ணேனெனென்
றந்தமொடு செடிமரங்க ளதிர்த்தனவா லமலமுத்தி
பெந்தமிலா நிறைவதனைப் பெற்றவரு மெண்ணிலரே
சிந்தைமகிழ்ந் தருள்வதெந்நாள் சிவலோக சுந்தரனே.

தந்தை சுதனே என்ற தருணம் அவண் ஏன் ஏன் என்று
அந்தமொடு செடி மரங்கள் அதிர்த்தன ஆல் அமல முத்தி
பெந்தம் இலா நிறைவு அதனைப் பெற்றவரும் எண்ணிலரே
சீந்தை மகிழ்ந்து அருள்வது எந்நாள் சிவலோக சுந்தரனே.

‘சிவலோக சுந்தரனே! தந்தை ஆன வியாசமுனிவர் மகனே!’
என்ற போது அங்கு “ஏன்? ஏன்?” என்று ஆகாயத்தோடு செடி
மரங்கள் எதிரொலித்தன; அமல முத்தி என்று கூறப்படும்
பற்றில்லாப் பூரணத்தை அடைந்தவரும் எண்ணில்லாதவர் ஆவர்;
அதுபோல் எனக்குத் திருவுளம் மகிழ்ந்து பூரணத்துவத்தை
அருள்வது எந்நாள்? 27

காரணந்தா னிருப்பவிளை காரியக்கோள் கெடுத்தந்தக்
காரணத்தை நானறிந்து கணனமிடற் கொண்ணாச்சம்
பூரணத்தை யெய்தவருள் புரிவதினி யென்றோநந்
சீரனைத்து முள்ளவனே சிவலோக சுந்தரனே.

காரணம்தான் இருப்ப விளை காரியக்கோள் கெடுத்து அந்தக்
காரணத்தை நான் அறிந்து கணனம் இடற்கு ஒண்ணாச் சம்
பூரணத்தை எய்த அருள் புரிவது இனி என்றோ நந்
சீர் அனைத்தும் உள்ளவனே சிவலோக சுந்தரனே.

நல்ல சிறப்புக்கள் அனைத்தும் உள்ளவனே! சிவலோக
சுந்தரனே! காரணம் அழியாமல் இருக்க அதனால் உண்டாகும்
காரியம் ஆன பொய்யை ஒழித்து, அந்தக் காரணத்தை நான்
அறிந்துகொண்டு, எண்ணுவதற்கு முடியாத சம்பூரணத்தை
அடைவதற்கு இனி அருள்புரிவது எக்காலமோ? 28

சைவமெனுஞ் சொற்சிவசம் பந்தமெனப் பொருடரற்கோ
ரையமிலை யாகலினுன் னடியேனஃ தின்றுலகில்
சைவனெனச் சாற்றவொரு சற்றுமொவ்வா தெங்களையாள்
தெய்வமுதால் சைவஞ்செய் சிவலோக சுந்தரனே.

சைவம் எனும் சொல் சிவசம்பந்தம் எனப் பொருள்தரற்குஓர்
ஐயம்இலை ஆகலின் உன் அடியேன் அஃது இன்று உலகில்
சைவன் எனச் சாற்ற ஒரு சற்றும் ஒவ்வாது எங்களை ஆள்
தெய்வ முதால் சைவம்செய் சிவலோக சுந்தரனே.

எங்களை அடிமைகொண்ட தெய்வமான முதற்பொருளே! சைவத்தைச் செய்யும் சிவலோக சுந்தரனே! சைவம் என்னும் சொல் சிவத்தொடர்பு எனப் பொருள் தருவதற்கு ஒரு சிறிதும் ஐயம் இல்லை; ஆதலால் உன் அடியேனாகிய நான், அவ்வாறு இல்லாமல் இவ்வுலகில் சைவன் எனக் கூறிக் கொள்ளுதல் ஒரு சிறிதும் பொருந்தாது.

29

**சுமதியுடை யருணகிரி தோத்திரித்த மாட்சிமையே
குமரகுரு தாசனுக்குக் கோதிலரு ணீட்டிறையே
சமரசக பாவநிலை தனிமருங் குகதேவே
திமிதநிலை தந்தருளாய் சிவலோக சுந்தரனே.**

சுமதிஉடை அருணகிரி தோத்திரித்த மாட்சிமையே
குமரகுருதாசனுக்குக் கோது இல் அருள்நீட்டு இறையே
சமரச சுபாவநிலை தனில் அமரும் குக தேவே
திமிதநிலை தந்துஅருளாய் சிவலோக சுந்தரனே.

சிவலோக சுந்தரனே! ஞானமுடைய அருணகிரிநாதர் துதித்த மாட்சியையே இந்தக் குமரகுருதாசனுக்கும் குற்றமில்லாத அருளால் அளித்தருள் எம் கடவுளே! ஒன்றும் தன்மையில் எழுந்தருளும் குகக் கடவுளே! பேரொலி நிலையை எனக்குத் தந்தருள்வாயாக.

30

